

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven. (Aktindsigt i EF-sager).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 29/1 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne sige tak til Justitsministeriet og ministeren, fordi vi har fået lovforslaget, som vi jo bad om i en folketingsbeslutning fra maj sidste år.

Jeg kan forstå, at regeringen er meget betænkelig ved forslaget. Ministeren skriver om udenrigsministerens betænkelighed, som ministeren tager til sig, og udenrigsministeren har jo sagt, at de to lovbestemmelers ophævelse alvorligt vil kunne svække Danmarks forhandlingsposition over for EF.

Det er jo en meget alvorlig ting, det må man da sige, men det er formentlig ikke så alvorligt, at det ligefrem er et kabinetsspørgsmål. Det ville det jo have været i gamle dage. Hvis et Folketing vedtog noget, om hvilket man kunne sige, at det alvorligt svækkede landets position, så ville ingen ansvarlig regering sidde en sådan vedtagelse overhørig. Men jeg går ud fra, at om det er så alvorligt, det skal forstås, vil ministeren kunne svare på.

Jeg er selvfølgelig ikke enig, for så snart udenrigsøkonomiske hensyn eller udenrigspolitiske hensyn taler for det, kan man fortsat

undtage dokumenter fra offentlighed. Derfor er påstanden ikke rigtig, men den står der altså, og det kunne da være interessant at få at vide, hvilken dybde der er i denne påstand.

Der er i bemærkningerne en erkendelse af, at de nugældende regler på grund af deres meget bredt formulerede ordlyd tit har ført til – og nu citerer jeg fra ministerens fremsættelsestale – at man i alt for vidt omfang har undtaget dokumenter om EF-spørgsmål fra aktindsigt. Det er da en ganske omfattende erkendelse, som er en del af baggrunden for, at vi har ønsket dette forslag fremmet.

På den anden side siges det i fremsættelsestalen i forbindelse med, at ministeren overvejer andre løsninger, at man kunne forestille sig en ændring, hvorved det sikres, at det i selve lovtæksten understreges, at bestemmelserne ikke generelt kan anvendes til at undtage EF-dokumenter fra aktindsigt, men at de alene skal tilsigte at beskytte myndighedernes interne beslutningsproces i tilfælde, hvor beslutningerne tages af flere myndigheder i fællesskab.

Her er man inde på noget centralt. Det, vi ønsker med dette forslag, er, at EF, og hvad der har med beslutninger i EF at gøre, behandles, som om det var et ganske almindeligt led i den danske administration. Vi må lære, at forholdene har ændret sig ganske afgørende fra både 1975 og 1985. Langt, langt mere afgøres nu i EF, og derfor må vi selvfølgelig sørge for, at de specialregler, man har haft, dengang det hele startede, og hvor der mere var en slags forhandlinger mellem lande, mens der nu er tale om lovgivning på brede områder, i videst muligt omfang følger de almindelige danske regler, herunder reglerne om aktindsigt.

Det er baggrunden for vores forslag, og vi vil da gerne i udvalget drøfte, om det kan gøres på andre måder, end vi havde tænkt os. Vi mener altså, at man bør tilstræbe – det lykkedes det mig ikke at forklare udenrigsministeren i maj måned, jeg håber, det lykkedes over for justitsministeren – at betragte samarbejdet i EF som en del af vores almindelige administrative og lovgivningsmæssige hverdag, og derfor skal og bør der ikke være undtagelser.

Til slut vil jeg gerne bede ministeren fortælle Folketinget, hvilke andre dele af beslutningsforslaget man arbejder med. Hvad har man f.eks. gjort i EF for dér at få indført i videst muligt omfang offentlighedsregler, der svarer til de